

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122286446
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:6122286446.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: Z. Š., O.. XX.XX.XXXX, V. Č. XX, XXX XX Č., o zaplatenie sumy 256,10 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 05.04.2022 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť sumu vo výške 256,10 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 55,13 eura od 27.04.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 65,06 eura od 28.05.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 30,91 eura od 28.06.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 5,- eur od 30.07.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- eur od 28.08.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, poskytol a sprístupnil právny predchodca žalobcu žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Na základe kúpnej zmluvy ďalej dodal žalovanému telekomunikačné zariadenie špecifikované v prílohe č. 1 kúpnej zmluvy, za čo sa žalovaný zaviazal zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu kúpnu cenu formou splátok vo výške a termínoch dojednaných v splátkovom kalendári. Dôvodil ďalej, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil. Na cenu dodaných verejných služieb v zmysle zmluvných dojednaní Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a kúpnu cenu dodaného telekomunikačného zariadenia vystavil a doručil žalovanému faktúru č. 1570104219 s dátumom splatnosti dňa 26.04.2019 na sumu 55,13 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1540165984 s dátumom splatnosti dňa 27.05.2019 na sumu 65,06 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1470165061 s dátumom splatnosti dňa 27.06.2019 na sumu 30,91 eura ku dňu postúpenia pohľadávky a faktúru č. 1470193225 s dátumom splatnosti dňa 29.07.2019 na sumu 5,- eur ku dňu postúpenia pohľadávky s tým, že poplatky účtované žalovanému titulom upomienky oneskorenej platby, náhrady nákladov, poplatku za prerušenie/obmedzenie poskytovania služieb, nie sú predmetom žaloby. Z dôvodu omeškania s platením dojednaných splátok kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na predčasné zaplatenie všetkých zostávajúcich splátok kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia faktúrou č. 1400221469 v sume 100,- eur v súlade s čl. 9, bod 6 písm. a) kúpnej zmluvy. Argumentoval, že napriek tomu, že právny

predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaný mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a kúpnej zmluvy dohodnutú cenu za poskytnuté služby a kúpnu cenu telekomunikačného zariadenia neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s ich zaplatením. Poukázal ďalej na to, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom dňa 19.11.2020, bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté verejné služby a nezaplatenej ceny za telekomunikačné zariadenie v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol tiež, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku titulom nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby vo výške 256,10 eura spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 14.04.2022 platobný rozkaz sp. zn.: 33Up/343/2022, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol podľa § 14 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 26.05.2022.

3. Súd žalovanému doručil žalobu spolu s jej prílohami podľa § 116 ods. 2 CSP a zároveň ho v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadril. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel.

4. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní a to preukázaním platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z., a síce, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky vyzvaný v zmysle § 43 ods. 13 predmetného zákona na úhradu dlžnej sumy a že sa táto výzva dostala do jeho dispozičnej sféry, zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom poukázal na to, že súdu predložil výzvy svojho právneho predchodcu zo dňa 12.04.2019, 13.05.2019, 13.06.2019, 15.07.2019 a 14.08.2019. Uviedol, že žalovaný zvolil v bode 8. Zmluvy formu zasielania faktúr prostredníctvom elektronickej formy faktúry na mailovú adresu: Z..F.. Predloženými výzvami doručovanými žalovanému na emailovú adresu, ktorú uviedol v Zmluve o poskytovaní verejných služieb, preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. Argumentoval, že k doručeniu uvedených výziev žalovanému došlo v súlade s bodom 17. „Oznamovanie“ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o. Nedoručenie faktúr zo spisu nevyplýva, preto nie je dôvod túto tvrdenú skutočnosť spochybňovať. Poukázal zároveň na fakt, že žalovaný uhrádzal predchádzajúce faktúry ešte predtým, než sa dostal do omeškania so zaplatením ceny za ich využívanie, čo naznačuje, že aj následné faktúry museli byť doručované do dispozičnej sféry žalovaného. Argumentoval aj výzvou zo dňa 06.05.2019 - „Upomienka za neuhradené faktúry“ a výzvou zo dňa 03.06.2019 - „Pokus o zmier“, ktorými takisto preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ktoré boli žalovanému zaslané formou obyčajnej listovej zásielky ako list 2. triedy na adresu zasielania písomných listín, ktorú žalovaný uviedol v Zmluve o poskytovaní verejných služieb. Nakoľko žalovaný napriek výzvam právneho predchodcu bol viac ako 90 dní v omeškani so zaplatením svojho dlhu voči podniku, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Splnenie zákonnej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky postupcu je naplnené tiež poučením dlžníka o existencii dlhu, realizovanom v zasielaných SMS notifikáciách, upomienkach, e - mailových notifikáciách, telefonických a písomných výzvach.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu ako aj v neprítomnosti žalovaného, ktorí sa na pojednávanie nedostavili. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä návrhom na vydanie platobného rozkazu, Kúpnu zmluvou č. 2390267060, Prílohou č. 1 Kúpnej zmluvy č. 2390267060, Všeobecnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5004 zo dňa 19.11.2020, Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2020, výzvou na zaplatenie pohľadávky, ePotvrdenkou, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa

25.02.2019 a Prílohou č. 1 k zmluve, pokusom o zmier zo dňa 03.06.2019, upomienkou za neuhradené faktúry zo dňa 06.05.2019, faktúrou č.: 1400221469, faktúrou č.: 1470165061, faktúrou č.: 1570104219, faktúrou č.: 1540165984, faktúrou č. 1470193225, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 33Up/343/2022 zo dňa 14.04.2022, návrhom na pokračovanie v konaní, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/44/2022 - 83 zo dňa 01.06.2022, výzvou súdu adresovanou žalobcovi zo dňa 27.10.2022, vyjadrením žalobcu zo dňa 14.12.2022 spolu s prílohami (zmluva o poskytovaní verejných služieb spolu s prílohou č. 1, pokus o zmier zo dňa 03.06.2019, upomienka za neuhradené faktúry zo dňa 06.05.2019, faktúra č.: 1400221469, faktúra č.: 1470165061, faktúra č.: 1470193225, faktúra č.: 1540165984, faktúra č.: 1570104219), súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaný uzavreli dňa 25.02.2019 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bol žalovanému aktivovaný program služieb „Strieborný O2 Paušál“. V rovnaký deň uzavreli zmluvné strany aj Kúpnu zmluvu č.: 2390267060, na základe ktorej sa spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. zaviazala dodať žalovanému telekomunikačné zariadenie Huawei Y5 2018 Modrý a žalovaný sa zaviazal zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu. Kúpna cena telekomunikačného zariadenia predstavovala v zmysle zmluvy sumu 122,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť tak, že časť kúpnej ceny vo výške 2,- eur uhradí v hotovosti pri prevzatí tovaru. Zvyšnú časť kúpnej ceny sa zaviazal zaplatiť vo forme 24 platieb vo výške 5,- eur podľa splátkového kalendára obsiahnutého v zmluve. Žalovaný titulom kúpnej ceny uhradil sumu 2,- eurá pri prevzatí telekomunikačného zariadenia a následne uhradil štyri splátky po 5,- eur. Celkovo tak z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia uhradil sumu 22,- eur.

7. Spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. vystavila žalovanému za poskytnuté telekomunikačné služby faktúru č.: 1570104219 vo výške 92,23 eura s dátumom splatnosti dňa 26.04.2019 (z toho sumu 75,13 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 17,10 eura ako nedoplatok za predchádzajúcu neuhradenú faktúru). Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť uhrádzať vyúčtované faktúry riadne a včas, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. listom zo dňa 06.05.2019 „Upomienka za neuhradené faktúry“ upozornila žalovaného, že neeviduje úhradu faktúry č.: 1570104219 vo výške 75,13 eura s tým, že ho zároveň žiadala o okamžitú úhradu dlžnej sumy. Následne spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. vystavila žalovanému faktúru č.: 1540165984 vo výške 177,19 eura s dátumom splatnosti dňa 27.05.2019 (z toho sumu 102,06 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 75,13 eura ako nedoplatok za predchádzajúcu neuhradenú faktúru). Pokusom o zmier zo dňa 03.06.2019 opäť upozornil právny predchodca žalobcu žalovaného na skutočnosť, že napriek doterajším výzvam stále eviduje neuhradenú pohľadávku vo výške 177,19 eura za faktúry č.: 1570104219 vo výške 75,13 eura a č.: 1540165984 vo výške 102,06 eura s tým, že ho zároveň žiadal o okamžitú úhradu dlžnej sumy. Dňa 13.06.2019 právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č.: 1470165061 vo výške 249,10 eura s dátumom splatnosti dňa 27.06.2019 (z toho sumu 71,91 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 75,13 eura a 102,06 eura ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry), následne faktúru č.: 1470193225 vo výške 246,10 eura s dátumom splatnosti dňa 29.07.2019 (z toho sumu 7,- eur za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 75,13 eura, 102,06 eura a 71,91 eura ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry a uvoľnené zábezpeky k započítaniu a preplatky vo výške - 10,- eur) a tiež faktúru č.: 1400221469 vo výške 346,23 eura s dátumom splatnosti dňa 27.08.2019 (z toho sumu 100,13 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 65,13 eura, 102,06 eura, 71,91 eura a 7,- eur ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry).

8. Dňa 19.11.2020 došlo k prejavu vôle smerujúcemu k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb vo výške 256,10 eura zo spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863 na spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, ktorú skutočnosť oznámil postupca žalovanému listom zo dňa 04.12.2020. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 22.03.2022 „Výzva na zaplatenie pohľadávky“, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 368,28 eura a to v lehote do 01.04.2022, ktorá zásielka bola podaná na poštovú prepravu dňa 24.03.2022.

9. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15. Poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním.5) <<https://www.epi.sk/zz/2011-351/znenie-20160701>>

10. Podľa § 15 ods. 1 ZoEK, osoba, ktorá chce podnikat' v oblasti poskytovania sietí alebo služieb, je povinná oznámiť tento zámer úradu pred termínom začatia ich poskytovania. Osoba je povinná oznámiť úradu aj zmeny v poskytovaní siete alebo služby alebo ukončenie ich poskytovania, a to do 15 dní od zmeny poskytovania siete alebo služby alebo ich ukončenia.

11. Podľa § 5 ods. 4 ZoEK, účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

12. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZoEK, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

13. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZoEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

14. Podľa prvej a druhej vety § 44 ods. 1 ZoEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy.

15. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 43 ods. 13 ZoEK, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

21. Na právny vzťah založený Zmluvou o poskytovaní verejných služieb je potrebné aplikovať Zákon č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj Zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, nakoľko žalobcovi nesvedčí v predmetnom spore aktívna vecná legitímácia.

22. V prejednávanvej veci sa súd v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu. „Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi

ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

23. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného mal súd preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvných vzťahov, plnenia z ktorých sú predmetom konania a tieto žalobca preukázal predložením týchto zmlúv. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020 a jej prílohy.

24. V prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, je však potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho Zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 43 ods. 13 predmetného zákona, a žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

25. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní a to preukázaním platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z., a síce, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky vyzvaný v zmysle § 43 ods. 13 predmetného zákona na úhradu dlžnej sumy a že sa táto výzva dostala do jeho dispozičnej sféry, zaslal súdu vyjadrenie, kde poukazoval na zaslanie faktúr, ktoré boli žalovanému zaslané formou elektronickej faktúry na ním udávanú e-mailovú adresu, ako aj na zaslanie „Upomienky za neuhradené faktúry“ zo dňa 06.05.2019 a tiež na „Pokus o zmier“ zo dňa 03.06.2019, ktoré právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému podľa vyjadrenia žalobcu formou obyčajnej listovej zásielky ako list 2. triedy. V tejto súvislosti súd udáva, že faktúry, ktorými právny predchodca vyúčtoval žalovanému ceny za poskytnuté a prijaté plnenia, nemožno považovať za výzvu v zmysle § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách. V tomto smere súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Nitre vyjadrený v jeho uznesení sp. zn.: 7CoCsp/12/2021 zo dňa 29.04.2022, bod 14. jeho odôvodnenia, v zmysle ktorého: „Odvolačí súd však súhlasí s so súdom prvej inštancie v tom, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za písomnú výzvu žalovanému, pretože podľa ust. § 43 ods. 13 má ísť o výzvu a nie o oznámenie dlžníkovi, akú sumu za poskytnuté služby má veriteľovi zaplatiť.“

26. Za takúto výzvu možno síce zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. považovať z hľadiska ich obsahu tak „Upomienku za neuhradené faktúry“ zo dňa 06.05.2019 ako aj „Pokus o zmier“ zo dňa 03.06.2019, avšak žalobca v konaní nijakým spôsobom nepreukázal, že by sa niektorá z týchto výziev, dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Aj keby však žalobca v konaní preukázal, že sa niektorá z týchto listín dostala do dispozičnej sféry žalovaného, nemožno konštatovať nič iné, než že ani jedna z týchto listín nesplnila účel, ktorý sleduje samotný § 43 ods. 13 predmetného zákona.

27. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2020 zasielanej pôvodným veriteľom žalovanému ako aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že prejav vôle právneho predchodcu žalobcu a žalobcu smeroval k postúpeniu pohľadávok voči žalovanému vyplývajúcich z 5 faktúr (č.: 1570104219, č.: 1540165984, č.: 1470165061, č.: 1470193225 a č.: 1400221469).

28. Z upomienky za neuhradené faktúry zo dňa 06.05.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na okamžitú úhradu sumy 75,13 eura titulom neuhradenej faktúry č.: 1570104219, predmetom postúpenej pohľadávky však boli okrem uvedenej faktúry aj pohľadávky vzniknuté titulom ďalších 4 faktúr č.: 1540165984, č.: 1470165061, č.: 1470193225 a č.: 1400221469. Žalovaný tak bol predmetnou upomienkou vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v čase, kedy pohľadávky vzniknuté titulom zvyšných 4 faktúr (č.: 1540165984, č.: 1470165061, č.: 1470193225, č.: 1400221469), ktoré boli tiež predmetom postúpenia, ešte ani neexistovali. V tejto súvislosti súd udáva, že doručenie predmetnej upomienky do dispozičnej sféry žalovaného nebolo v konaní nijakým spôsobom preukázané.

29. Z pokusu o zmier zo dňa 03.06.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu opätovne vyzval žalovaného a to na okamžitú úhradu sumy 177,19 eura titulom neuhradených faktúr č.: 15701042219 a č.: 1540165984, predmetom postúpenej pohľadávky však boli okrem uvedených faktúr aj pohľadávky vzniknuté titulom ďalších 3 faktúr č.: 1470165061, č.: 1470193225 a č.: 1400221469. Žalovaný tak bol pokusom o zmier vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v čase, kedy pohľadávky vzniknuté titulom faktúr č.: 1470165061, č.: 1470193225 a č.: 1400221469 ešte ani neexistovali. V tejto súvislosti súd udáva, že doručenie predmetného pokusu o zmier do dispozičnej sféry žalovaného, nebolo v konaní nijakým spôsobom preukázané.

30. Upomienka za neuhradené faktúry zo dňa 06.05.2019 ako ani pokus o zmier zo dňa 03.06.2019 tak nespĺňajú účel, ktorý sleduje § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Z § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách totiž vyplýva, že podnik môže postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomu peňažnému záväzku, s ktorého splnením je účastník aj napriek písomnej výzve podniku nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní, na základe čoho má súd za to, že postupca musí urobiť výzvu podľa § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. v čase, kedy sú všetky pohľadávky, ktoré zamýšľa postúpiť splatné a účastník tak musí byť vyzvaný na úhradu tých splatných pohľadávok, ktoré hodlá voči účastníkovi postúpiť na ďalší subjekt. Tomuto nasvedčuje aj druhá veta predmetného ustanovenia, nakoľko účastník môže zvrátiť právo podniku na postúpenie pohľadávky a to tak, že ešte pred postúpením pohľadávky uhradí podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva.

31. V zmysle uvedeného, pokiaľ boli predmetom postúpenia pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom pohľadávky vzniknuté titulom 5 faktúr (č.: 1570104219, č.: 1540165984, č.: 1470165061, č.: 1470193225 a č.: 1400221469) a ak bol žalovaný ako účastník vyzvaný len na úhradu prvých dvoch pohľadávok, pričom posledné tri v čase tejto výzvy ešte ani neexistovali, potom podľa názoru súdu zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 daná nebola. Súd opätovne poukazuje aj na tú skutočnosť, že rovnako tak nebolo preukázané ani to, že by sa táto upomienka za neuhradené faktúry či pokus o zmier, dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Ak teda právny predchodca žalobcu žalovanému možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky v postupovanom rozsahu nedal, potom mohol pohľadávky uplatňované voči žalovanému postúpiť iba s jeho súhlasom.

32. V konaní však nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný dal právnemu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, v prípade ktorom by sa tak zaslanie vyššie spomenutej výzvy a nepretržite dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovaného so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo. V zmysle uvedeného má tak súd za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe, a síce písomná výzva týkajúca sa postúpenia všetkých zamýšľaných splatných pohľadávok, ktorá sa dostala do dispozičnej sféry účastníka, viac ako 90 dní trvajúce nepretržite omeškanie so splnením peňažného záväzku napriek tejto výzve, ako ani súhlas účastníka s postúpením pohľadávky.

33. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom (s poukazom na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a tento právny úkon je tak v časti uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

34. V súvislosti s často opakovanou argumentáciou ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“ ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019, podľa ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

35. Podľa § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanému preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnil, súd rozhodol, že žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).